

کیهان به صف مخالفان خودروسازان داخلی پیوست

سالانه هزاران نفر در کشور قربانی آلودگی هوا می‌شوند و این مسئله نه یک موضوع پیش پا افتاده بلکه یک مسئله مهم و حیاتی است.

به گزارش سایت خبری پرسون، روزنامه کیهان نوشت:

متأسفانه در مسئله آلودگی هوا که از گذشته در کشور ما وجود داشته و گویا سال به سال نیز سخت‌تر می‌شود، سال‌هاست که شاهد حرف‌های تکراری و پاسکاری مسئولیت‌ها بین دستگاه‌ها هستیم.

با رفتن زمستان و بهبود شرایط این مشکل به فراموشی سپرده می‌شود تا سال آینده و تکرار دوباره مکررات! این در حالی است که سالانه هزاران نفر در کشور قربانی آلودگی هوا می‌شوند و این مسئله نه یک موضوع پیش پا افتاده بلکه یک مسئله مهم و حیاتی است.

وقتی سال‌ها این معضل مطرح بوده و حتی قانون «هوا پاک» با مشخص کردن نقش و وظایف دستگاه‌های مسئول مصوب و ابلاغ شده است اما سال به سال بر شدت آلودگی هوا افزوده می‌شود یعنی این روش و این نوع مدیریت به درد رفع چنین مشکل بزرگی نمی‌خورد و برای حل آن باید با عزم جزم وارد میدان شد و نه همچون گذشتگان برای حل مشکلات زیست‌محیطی منتظر برجام نشست! و از عمل به وظایف قانونی طفره رفت و نه به مدیریت با اهرم تعطیل کردن دلخوش بود.

درخصوص حل مشکل آلودگی هوا علاوه بر اینکه تجربه بسیاری از کشورها و شهرهای آلوده جهان در مبارزه علمی و اتخاذ تصمیمات بجا، اثرگذار و پایدار در دسترس و تا حد زیادی قابل تکرار است، یک تجربه مهم و نزدیک در داخل نیز پیش روی ما قرار دارد که به همه ثابت می‌کند مهم‌تر از یک بزرگی یک معضل و مشکل، سطح اراده و جدیت ما و نحوه تعامل درست و مسئولیت‌پذیرانه و جذب همه پتانسیل‌ها در برخورد با آن است.

روندی که کشور ما در شیوع ویروس کرونا تجربه کرد و از یک کشور با شرایط بحرانی در ابتدای ورود بیماری به یک کشور الگو و برتر در کنترل این ویروس تبدیل شد یک نمونه عینی و ملموس از نحوه غلبه بر مشکلات و بحران‌هاست. می‌توان گفت؛ کرونایی که در کشور گاه در یک روز جان ۷۰۰ نفر را می‌گرفت و ده‌ها هزار مبتلای جدید را گرفتار می‌کرد، از آلودگی هوا که به‌طور خاموش در حال قربانی گرفتن است، سهمگین‌تر بود و بسیاری ناامیدانه تصور رسیدن روزهایی که هیچ مرگ کرونایی نداشته باشیم یا روزانه تنها یک یا دو هموطن عزیز را از دست بدهیم نداشتند (آن هم در شرایطی که در همین ایام همچنان در کشورهای اروپایی و آمریکا و ژاپن و... هرکدام روزانه صدها مرگ کرونایی ثبت می‌شود)، اما چه شد که در همین کشور، با همین امکانات و با مدیریت داخلی توانستیم بیماری کرونا را در یک بازه دو سه ساله شکست دهیم اما سال‌هاست در برابر آلودگی فصلی هوا تا این حد ناموفق و منفعل هستیم؟

راز موفقیت در مهار کرونا، ابتدا پذیرش وجود یک مشکل و معضل و سپس رسیدن به یک عزم ملی و تقریباً تک‌صدایی در بین مسئولان و ساماندهی موفق ستاد ملی مبارزه با کرونا، استفاده از تمامی ظرفیت‌های موجود از سطح کلان کشور تا سطح محلات از جمله ظرفیت‌های مردمی، اعتماد مسئولان و مردم به متخصصان و جوانان دانشمند کشور برای ساخت واکسن‌های مختلف و موثر و بی‌خطر، حمایت و پشتیبانی عظیم معنوی مردم و حمایت مسئولان از کادر خدمت درمان به‌عنوان پیش‌قراولان مبارزه با کرونا و همین‌طور اصلاح به‌موقع کاستی‌ها یا کمبودها و کم‌کاری‌ها از جمله اصلاح به‌موقع و بسیار حیاتی روند خرید واکسن و تسریع در واکسیناسیون عمومی، اختصاص مدبرانه بودجه‌های لازم و موارد متعدد دیگر بود.

اگر قرار بود با کرونا آن‌طور که با آلودگی هوا رفتار می‌کنیم مواجه می‌شدیم یعنی هر سازمانی با وجود تصریح قانون و تعیین وظایف، مسئولیت را به سازمان دیگر حواله می‌داد، یا هر سازمان و مسئولی بدون هماهنگی با سازمان‌های مربوطه دیگر راه خود را می‌رفت و یا اینکه موضوع نه به‌عنوان یک معضل مسلم و خطرناک در سطح ملی و نیازمند ورود همه مسئولان و مردم دیده می‌شد؛ اکنون شاید هنوز شاهد ادامه قدرت‌نمایی کرونا و مرگ روزانه صدها نفر یا بیشتر از هموطنانمان می‌بودیم.

اکنون نیز چاره کار مبارزه با آلودگی هوا اجرای همان نسخه مبارزه با کروناست. باید به این معضل که سلامتی امروز و فردای کودکان و نسل آینده‌ساز کشور را هدف گرفته به‌عنوان یک ابرمشکل و در بالاترین سطح رسیدگی دیده شود. تشکیل ستاد ملی مبارزه با آلودگی هوا با عضویت تمام قوا و دستگاه‌های مسئول و بهره‌گیری از همه ظرفیت‌ها به ریاست بالاترین مقام اجرایی کشور و برگزاری مداوم و پیگیرانه جلسات این ستاد همراه با بازخواست و دریافت گزارش‌های عملکرد، اختصاص بودجه‌های لازم و واقع‌بینانه و نه رفع تکلیفی به‌جای هزینه چندبرابری در سال‌های آینده برای درمان قربانیان آلودگی هوا، استفاده از ظرفیت جوانان دانشمند، خلاق، نخبه و شرکت‌های دانش‌بنیان برای کمک‌های فنی و ارائه ایده‌های نوین و علمی به‌روز، جلب مشارکت مردم و راه‌های دیگر مشابه آنچه در مبارزه با کرونا تجربه کردیم نمونه‌هایی از نیاز امروز است.

اگر می‌خواهیم مبارزه با آلودگی هوا جدی‌تر از قبل اجرا شود، باید بخش‌های صنعتی، خدماتی، پژوهشی، مدیریتی و کل بدنه اجرایی کشور تمام‌قد و نه در حد شعار و حرف و سخنرانی، پای کار بیایند. نکته مهم اینکه ما در مهار کرونا توانستیم دشمن و معضلی را شکست دهیم که نوظهور بود و تجربه قبلی و شناخت کافی از رفتار آن نداشتیم اما تجربه مبارزه با آلودگی هوا سال‌هاست در کشورهای مختلف وجود دارد و پیش چشم ماست. موارد مهمی

همچون نوسازی و توسعه ناوگان حمل و نقل عمومی، بهبود کیفیت سوخت، از رده خارج کردن خودروهای فرسوده از جمله از طریق دادن سهمیه ویژه در قرعه‌کشی‌های کذایی، بهبود کیفیت و کاهش مصرف سوخت خودروهای تولید داخل، استفاده از سوخت‌های پاک برای خودروها و موتورسیکلت‌ها و موارد مشابه متعدد دیگر.

به‌کارگیری همه ظرفیت‌ها یعنی اینکه رسیدن به پاسخ سؤال‌هایی همچون اینکه چرا وقتی جوانان ما به بالاترین سطح از علوم در حوزه‌های مختلف دست یافته‌اند و در کشوری که موشک‌های جنگی و فضایی با سوخت جامد و بالاترین کیفیت و دقت ساخته می‌شود یا جوانان نخبه طی چند ماه واکسن کرونا می‌سازند، چرا از نخبگان به‌درستی برای کاهش مصرف بالا یا کیفیت خودروهای داخلی استفاده نمی‌شود؟

بی‌شک وظیفه سنگینی بر دوش مسئولان از گذشته تاکنون برای تحقق خواسته به حق مردم برای حل مشکل آلودگی هوا قرار داشته و دارد که هرگونه کم‌کاری در آن قابل پذیرش نیست. مردم نیز در این مسیر می‌توانند سهم و نقش مهمی داشته باشند که یک نمونه از آن استفاده درست و بهینه از خودروی شخصی و رفتن به سمت استفاده بیشتر از حمل و نقل عمومی است. بی‌شک مصرف روزانه بیش از ۱۰۰ میلیون لیتر بنزین در کشور و ۱۶ میلیون لیتر در تهران یک زنگ خطر زیست‌محیطی است که با مدیریت و همراهی مردم قابل کنترل است.